

Arrest

nr. 60 770 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 28 februari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 27 april 2010 vult verzoeker voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf aan.

1.2. Op 26 januari 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot de ongegrondheid van de aanvraag. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.12.2009 met aanvulling op 27.04.2010 werd ingediend door:

(...)

nationaliteit: India

geboren (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art.9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft bekomen”. gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Uit administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettelijk verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A.

Verder beroept betrokkene zich op punt 2.8B van de vernietigde instructies. “Betrokkene legt een contract voor van de firma Fancy Fruit, opgesteld op 25.04.2010. Om voor criterium 2.8B in aanmerking te komen dient betrokkene echter een model-arbeidscontract voor te leggen bij de aanvraag of actualisatie die werd ingediend tijdens de periode van 15 september tot 15 december 2009. De instructies van 19.07.2009 vermelden immers het volgende: “Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen” en verder “In de gevallen bedoeld in 2.8, dient dit te gebeuren binnen de 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009”. In het vademecum dat werd opgesteld ter verduidelijking van de vernietigde instructies wordt dit verder toegelicht: “Onder ‘in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B’ moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...)”. Aangezien het arbeidcontract van betrokkene niet werd overgemaakt aan onze diensten bij de aanvraag tijdens de voorziene periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, komt betrokkene niet in aanmerking voor punt 2.8B van de vernietigde instructies.”

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstructie van zijn enig middel betoogt verzoeker:

“Doordat artikel 3 van bovenvermelde wet voorschrijft dat de opgelegde motivering in de akte niet alleen de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden doch eveneens dat de motivering “afdoende” dient te zijn;

Doordat onder de term afdoende dient verstaan te worden dat de motivering pertinent moet zijn alsook draagkrachtig oftewel dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen;

Terwijl de motivering van de bestreden beslissing hier niet aan voldoet;

Doordat de gemachtigde van dé Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, ingediend op 15 december 2009, ten onrecht ongegrond verklaarde;

Doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid oordeelde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor punt 2.8B van de vernietigde instructies aangezien het arbeidscontract van betrokkene niet werd overgemaakt bij de aanvraag tijdens de voorziene periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009;

Doordat verzoeker de toepassing van het criterium 2.8B van de instructies van 19 juli 2009 heeft ingeroepen en doordat uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid voor de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, toepassing maakte van de voormelde instructies, binnen zijn discretionaire bevoegdheid:

Doordat de instructies waarvan verzoeker de toepassing heeft ingeroepen, dienaangaande het volgende vermelden (dat in aanmerking komt voor regularisatie): (...)

Doordat volgens de van kracht zijnde regelgeving, de aanvraag, gebaseerd op punt 2.8B van de instructies van 19 juli 2009, verloopt volgens de procedure van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet of via een “aanvulling” van een lopende aanvraag, waarna de Dienst Vreemdelingenzaken eerst “voorwaardelijk” over de regularisatie beslist, namelijk onder opschortende voorwaarde dat nadien ook een arbeidskaart B wordt toegestaan voor de kandidaat-werknemer;

Doordat vervolgens, als voorwaardelijk positief beslist werd, de werkgever binnen de drie maanden een arbeidsvergunning en arbeidskaart B moet aanvragen bij het bevoegde gewest;

Doordat de regularisatie aldus pas ingaat als de voorwaardelijke regularisatie én arbeidskaart B zijn toegestaan;

Terwijl in casu verzoeker een arbeidscontract voorlegde in het kader van een actualisatie, ingediend en overgemaakt op datum van 27 april 2010;

Terwijl verzoeker stelt dat bijgevolg voldaan werd aan de voorwaarden van het criterium 2.8.B van de instructies van 19 juli 2009;

Terwijl de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de problematiek heeft ingezien voor de regularisatieaanvrager van het al dan niet in de mogelijkheid zijn tot het bijbrengen van een arbeidsovereenkomst en hieraan verhelpt door de mogelijkheid van een arbeidscontract, dat pas ingaat op een latere datum (meer bepaald volgens de modelovereenkomst = bijlage van het Koninklijk Besluit van 7 oktober 2009 houdende bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers);

Terwijl niettegenstaande deze problematiek, onterecht de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid oordeelde dat verzoeker geen aanspraak kan maken op criterium 2.8B van de instructies van 19 juli 2009 omdat het arbeidscontract niet werd overgemaakt tijdens de voorziene periode van 15 september 2009 tot 15 december 2009;

Terwijl deze motivering of overweging van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in strijd is met de doelstellingen of geest van de instructies van 19 juli 2009;

Terwijl door het voorleggen van een arbeidscontract uiterlijk op datum van de beslissing, in casu 27 april 2010 verzoeker tijdig heeft aangetoond dat hij zich mag gaan aanbieden voor een arbeidsbetrekking bij de kandidaat werkgever in kwestie, dat de arbeidsovereenkomst van bepaalde duur zal zijn, dat de verloning ofwel inkomen equivalent is aan het minimumloon, ...;

Terwijl verzoeker hierdoor tijdig heeft aangetoond dat hij voldoet aan de gestelde voorwaarden van het criterium 2.8B van de instructies van 19 juli 2009;

Terwijl de praktijk leert dat in bepaalde gevallen regularisatie-aanvragers wel een arbeidscontract hebben kunnen voorleggen in het kader van hun aanvraag om machtiging tot verblijf in de voorziene periode, maar nadien, na de verblijfsmachtiging onder opschortende voorwaarde van de toekenning van een arbeidskaart B, de kandidaat werkgever niet meer bereid vonden tot het aanvragen van een arbeidsvergunning of een arbeidsvergunning werd geweigerd;

Terwijl in casu juist een omgekeerde situatie zich voordoet, zodat door te oordelen dat verzoeker het arbeidscontract niet tijdig binnen de voorziene periode overmaakte, de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid aan de finaliteit van de gestelde voorwaarde voorbij gaat;

Terwijl geoordeeld werd en wordt volgens de letter en niet volgens de geest van de instructies van 19 juli 2009;

Terwijl de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en Asielbeleid geen motivering geeft wat betreft de finaliteit te eisen dat het arbeidscontract binnen de voorziene periode dient overgemaakt te worden;

Terwijl uit de bewoordingen van punt 2.8B van de instructies van 19 juli 2009, niet onbetwistbaar blijkt dat het een arbeidscontract de aanvraag moet vergezellen als ontvankelijkheidsvoorwaarde;

Terwijl zulks indirect aangetoond wordt door het feit dat de aanvraag in casu niet onontvankelijk doch ongegrond werd verklaard;

Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen alsmede een schending van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet (instructies van 19 juli 2009) n zich draagt;

Terwijl bijgevolg het niet redelijk zou zijn de aanvraag van verzoeker af te wijzen als men in overweging neemt dat de regularisatie-aanvrager die wel een arbeidscontract heeft kunnen voorleggen binnen de voorziene termijn maar achteraf de kandidaat-werkgever er niet meer bereid vindt de procedure verder te zetten door een arbeidsvergunning aan te vragen bij de gewestelijke migratiediensten (of bij weigering van een arbeidsvergunning), wel zou beschikken over een voorwaardelijk positieve beslissing die dan niet gevolgd wordt door een verblijfsmachtiging;

Zodat het duidelijk is dat de bestreden beslissing een schending van het Redelijkheidsbeginsel in zich draagt.”

2.2. In de nota met opmerkingen verwijst de verwerende partij naar rechtspraak van de Raad en meent dat geen schending van de formele motiveringsplicht voorligt. Verder verwijst de verwerende partij naar artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, naar de vernietigde instructie van 19 juli 2009 en naar het vademecum ter verduidelijking van deze instructie. De verwerende partij haalt voorts het op 14 oktober 2009 gepubliceerd Koninklijk Besluit aan dat de 'economische regularisatie' via arbeidskaart B mogelijk maakt en dat voor de aanvraag daarvan een speciaal model arbeidscontract geldt. De verwerende partij betoogt dat om te voldoen aan de voorwaarde van criterium 2.8.B. verzoeker een arbeidscontract diende voor te leggen conform voormeld model en binnen de termijn van drie maanden, met name tussen 15 september 2009 en 15 december 2009. De verwerende partij besluit dat in de bestreden beslissing terecht gesteld wordt dat de arbeidsovereenkomst niet werd overgemaakt binnen de voorziene periode zodat verzoeker niet in aanmerking komt voor criterium 2.8.B. Voor wat betreft criterium 2.8.A stelt de verwerende partij dat aangezien de verzoeker dit motief niet aanvecht, zij er ook niet verder op ingaat. De verwerende partij meent dat de bestreden beslissing op een correcte en redelijke wijze tot stand is gekomen, rekening houdende met alle elementen van het dossier.

2.3. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de ongegrondheid van de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker niet in aanmerking voor regularisatie op grond van criterium 2.8.A noch op grond van criterium 2.8.B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 zodat de aanvraag ongegrond wordt verklaard.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt de motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan de formele motiveringsplicht.

Waar de verzoekende partij in essentie betoogt dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor regularisatie voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke

gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82 301).

2.5. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaart. Deze beslissing houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris van oordeel is dat er onvoldoende redenen voorhanden zijn om verzoeker te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

2.6. De Raad dient op te merken dat in de aanhef van de bestreden beslissing het volgende gesteld wordt: *“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.”* Hiermee geeft de verwerende partij aan dat de *“instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet”* gelden als een gedragslijn bij het uitoefenen van haar discretionaire bevoegdheid die zij aanwendt bij de behandeling van aanvragen om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet die tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 ingediend werden.

2.7. Verzoekers betoog komt er in essentie op neer dat hij het de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verwijt onterecht te hebben geoordeeld dat hij niet voldoet aan de voorwaarden van het criterium 2.8B. Verzoeker stelt dat hij in casu een arbeidscontract heeft voorgelegd in het kader van een actualisatie *“ingediend en overgemaakt op datum van 27 april 2010”* en dat uit de bewoordingen van punt 2.8.B van de instructie niet onbetwistbaar blijkt dat een arbeidscontract de aanvraag moet vergezellen als ontvankelijkheidsvoorwaarde terwijl zulks ook indirect aangetoond wordt door het feit dat de aanvraag in casu niet onontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

2.8. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 15 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet indiende, waarbij hij zich beriep op criterium 2.8.A. van de instructie van 19 juli 2009. Op 27 april 2010 dient verzoeker een aanvulling van deze aanvraag in, waarbij hij zich beriep op criterium 2.8.B. en hij tevens een arbeidsovereenkomst voegde, gedateerd 25 april 2010.

Uit de *“Instructie m.b.t. de toepassing van het oude artikel 9, 3 en het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet”* blijkt dat criterium 2.8.B het volgende bepaalt:

“Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen {...}

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon {...}”

In de algemene slotbepaling van voormelde instructie wordt nog gesteld aangaande punt 2.8. dat vreemdelingen die reeds een aanvraag in toepassing van het oude artikel 9, lid 3 of het huidig artikel 9bis van de vreemdelingenwet hebben ingediend, de mogelijkheid hebben hun dossier aan te vullen binnen de drie maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009.

Uit het vademecum *“Verduidelijkingen over de uitvoering van de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, 3e lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet”* blijkt voorts:

“Onder ‘in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B’ moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...)”

De instructie bepaalt aldus dat de aanvragen, in de gevallen bedoeld in 2.8., ingediend moeten zijn binnen de drie maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 en dat een vreemdeling, indien hij in aanmerking wil komen voor toepassing van criterium 2.8.B, een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van

onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon, moet voorleggen. Uit de bespreking hoger blijkt dat verzoeker zijn aanvraag ingediend heeft binnen de vooropgestelde periode van drie maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009. In deze context dient erop gewezen dat geen enkele bepaling de vreemdeling eraan in de weg staat om na de aanvraag aanvullingen te doen en bijkomende stukken te voegen ter ondersteuning daarvan. Deze aanvullingen maken integraal deel uit van de eigenlijke aanvraag, zolang niet beslist is hierover. Bijgevolg kan de verwerende partij zich niet verschuilen achter de bewoordingen "*Onder 'in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B' moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...)*" om te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor regularisatie op grond van criterium 2.8.B. omdat de arbeidsovereenkomst niet werd overgemaakt bij de aanvraag tijdens de voorziene periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009. Immers blijkt uit de bespreking hoger dat het door verzoeker voorgelegde arbeidscontract geacht moet worden deel uit te maken van de aanvraag van verzoeker. Het betoog van de verwerende partij kan hieraan geen afbreuk doen. Door aldus te oordelen heeft de verwerende partij de materiële motiveringsplicht geschonden.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Een bespreking van de overige in het middel aangevoerde argumenten is niet noodzakelijk daar dit niet kan niet leiden tot een ruimere vernietiging.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP

S. DE MUYLDER